

de NOTARIS weet raad

Mijn pas overleden oom had in zijn testament een paar duizend euro aan mijn vader beloofd. Alleen is pa al een tijdje niet meer onder ons. Mag ik nu dat geld opeisen?

Mogelijk, maar dan zal ik toch even het testament moeten inzien. Het is namelijk volstrekt niet vanzelfsprekend dat een legaat de lijn der vererving gaat volgen. Wanneer een legataris overleden is, valt het legaat meestal terug in de nalatenschap. U hoeft dan nergens op te rekenen, tenzij hierover in het testament iets vermeld staat.

Eerst de schulden

Legaten zijn sowieso geen appeltje-eitje. Zo zijn de erfgenamen verplicht hun medewerking te verlenen en te zorgen dat het legaat - een geldbedrag - bij de legataris terecht komt, ook wanneer ze het daar niet mee eens zijn. Alleen bij nalatenschappen vol schulden zal het legaat niet zijn bestemming bereiken, maar eerst aangewend moeten worden om die schulden af te lossen.

Onze tussenpersoon sprak laatst over een levenstestament. Maar een testament is toch pas van kracht als je dood bent?

U heeft het helemaal bij het rechte eind. Een testament wordt pas van kracht na het uitblazen van de laatste adem. Een levenstestament is iets geheel anders. Het is bestemd om iemand zeggenschap te verlenen ingeval u niet meer zelf uw zegje kunt doen. Omdat u bijvoorbeeld gevorderd Alzheimer heeft of getroffen bent door een serieuze hersenbloeding.

Algehele volmacht Plus

Een levenstestament kunt u het beste beschouwen als een algehele volmacht Plus. U wijst iemand aan die volledig op de hoogte is van uw wensen en voorkeuren. Wanneer u later onverhoopt uw zeggenschap mocht kwijtraken, is er nog altijd iemand die uw stem kan laten horen bij belangrijke zaken. Een volmacht kan dit ook regelen, maar een levenstestament heeft een medische paragraaf waarin u ook uw wensen over onder andere

euthanasie of uitzichtloos behandelen kunt laten opnemen. De arts beslist natuurlijk, maar men kent in elk geval uw wensen.

Centrale registratie

Levenstestamenten worden net als gewone testamenten centraal opgeslagen. Iedere notaris kan in dit register (het CLTR) zien of u een levenstestament hebt laten opstellen. U bent dus niet gebonden aan de notaris die uw levenstestament heeft opgesteld.

Altijd een testament nodig?

Of u een testament nodig heeft, is uiteraard uw eigen keuze. Veel mensen willen een testament om hun erfgenamen te onterven of juist om iemand wat extra na te laten. Anderen wensen vooral te besparen op erfbelasting en willen niet dat er belasting wordt betaald over geld waar eerder belasting over is afgedragen.

Schulden

Een testament kan echter ook bijzonder nuttig zijn wanneer uw nalatenschap vol schulden zit en u

uw kinderen niet met hoge juridische kosten wilt opzadelen. Ze zullen voor het verwerpen van de erfenis immers langs de rechter moeten. Elk kind mag dan € 123 aan griffiekosten aftikken. Iets wat voorkomen kan worden met een testament van slechts een paar honderd euro.

Isabel, onze jongste dochter, wil gaan samenwonen, maar haar vriend heeft een forse studieschuld. Wat zijn nu de risico's?

Uw dochter hoeft zich op de korte termijn geen enkele zorg te maken. Zolang ze niet trouwt in gemeenschap van goederen blijven de financiële posities gescheiden en is zij gevrijwaard van zijn schuldeisers. Zelfs bij een betalingsachterstand kunnen ze uw dochter niet aansprakelijk stellen.

Het enige punt waarop ze moet letten is de terugbetalingsregeling van haar vriend. Wanneer het stel een fiscaal partnerschap heeft, omdat ze bijvoorbeeld samen een huis hebben gekocht of reeds enige jaren op hetzelfde adres zijn ingeschreven, zal haar inkomen meegeteld worden. Mogelijk zal hij dan meer moeten aflossen.

Ook een vraag voor de notaris?

Stel uw vraag en krijg binnen twee dagen antwoord. Gratis en vrijblijvend. Mail uw vraag naar info@010notaris.nl of bel 010-7671700. Langskomen mag ook. We houden elke 14 dagen een inloopspreekuur over het besparen van erfbelasting. De volgende is donderdag 6 oktober. Kijk ook op onze website: www.010notaris.nl

PENSIOEN BELANGEN

In deze bijdrage van de NBP is het onderwerp een nieuw voorstel in de wet- en regelgeving voor pensioenen. Het doel hiervan is dat een deelnemer met veel kleine pensioenen bij verschillende pensioenfondsen deze kleine pensioenen makkelijk bij zijn huidige pensioenfondsen kan onderbrengen.

In de bijdrage van 24 augustus was het onderwerp de afkoop van kleine pensioenen en de procedures daarbij. De lezers kunnen aanvullende informatie op de website van de AFM, Autoriteit Financiële Markten vinden.

In de afgelopen jaren zijn diverse problemen voor de deelnemers gebleken, zodra verzekeraars of pensioenfondsen besluiten om een klein pensioen af te kopen. De persoon in kwestie ontvangt een afkoopbedrag en vaak heeft dit bedrag invloed op allerlei sociale regelingen, die de deelnemer ontvangt. Zijn inkomen stijgt in dat jaar een keer met dat afkoopbedrag. Voor enige regelingen geldt dat als een persoon in een jaar een te hoog inkomen voor die regeling heeft gehad, dat die persoon daarna nooit meer in die regeling kan deelnemen. Het afkoopbedrag zorgt hiermee veel financiële schade bij de deelnemer. Bovendien is het aanvullende pensioen bedoeld als

een vervanging voor het salaris, dat de persoon eerder tijdens zijn werkzame leven verdiende. Afkopen past niet bij die bedoeling. Daarom heeft de overheid nu voorgesteld om overdracht van kleine pensioenen eenvoudiger te maken, zodat vele kleintjes een grote maken. Deelnemers hebben sinds zomer 1994 al het recht om hun pensioen van het ene pensioenfonds naar het andere pensioenfonds mee te nemen, als hun nieuwe werkgever aangesloten is bij een ander pensioenfonds. Een mogelijkheid, die nu genoemd wordt is dat de werknemers verplicht worden om hun pensioenen mee te nemen.

Indien de overheid deze procedure voor waarde overdracht aanpast, dan kan de overheid meteen een ander probleem oplossen. Dat probleem is dat veel kleine pensioenen ontstaan door een echtscheiding, het bijzondere ouderdomspensioen en het bijzondere partnerpensioen. De bijzondere

situatie bij deze pensioenen is dat het pensioenfonds niet hoeft mee te werken aan een waarde overdracht. Ook hoeft het fonds niet deze bijzondere pensioenen om te zetten in aanvullend ouderdomspensioen. Stel nu dat twee partners in dezelfde bedrijfstak werken. Zij bouwen hun pensioen op bij hetzelfde pensioenfonds. Deze partners gaan scheiden en de volgende situatie kan ontstaan. Elke partner heeft door zijn werk zijn eigen ouderdomspensioen bij dat fonds en krijgt wegens de scheiding bij hetzelfde fonds ook een bijzonder ouderdomspensioen en een bijzonder partnerpensioen. Indien een partner aan dat fonds zou vragen om zijn bijzonder ouderdomspensioen en partnerpensioen te gebruiken als aanvullend ouderdomspensioen, dan mag het fonds dit weigeren. Indien het fonds dit wel accepteert, mag het fonds zelf de voorwaarden kiezen hoe deze bijzondere pensioenen in aanvullend

ouderdomspensioen worden omgezet.

Indien een actieve deelnemer besluit om zijn pensioenaanspraken van het ene fonds naar het andere fonds mee te nemen, dan gelden wettelijke normen hoe de kosten voor deze overdracht worden berekend. Voor de bijzondere pensioenen zijn geen wettelijke regels vastgelegd. De groep, die in het verleden vaak bijzonder ouderdomspensioen en bijzonder partnerpensioen kregen, waren vrouwen. Omdat vrouwen vroeger minder werkten dan hun mannen en omdat hun gemiddelde salaris ook lager was dan die van hun mannen. Mannen bouwden meer pensioen door dat hogere salaris. Vrouwen kregen daardoor vaker de bijzondere pensioenen. De wetgever heeft wel gedacht aan het belang van de mannelijke deelnemers en veel minder aan het belang van de vrouwelijke partners van deze deelnemers. In veel andere landen, zoals Duitsland en de USA,

wordt dit verschil beschouwd als indirecte discriminatie tussen man en vrouw. Als de overheid haar huidige voorstel uitbreidt om de positie van de bezitters van bijzondere pensioenen gelijkwaardig te maken aan die van de actieve deelnemers, is dit probleem opgelost. Een bezitter van een bijzonder pensioen kan dan dit pensioen naar een ander pensioenfonds mee nemen om te gebruiken als aanvullend pensioen. Dan moeten wel dezelfde wettelijke regels van waarde overdracht gelden. Ook moet het fonds die wettelijke regels gebruiken om de hoogte van het aanvullende pensioen te berekenen. Het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft eind 1998 een brief geschreven. Het Ministerie was bekend met de problemen van bijzondere pensioenen en dat het dit probleem voortvarend zou oplossen. Na 18 jaar kan iemand stellen dat ambtelijke molens soms traag malen.

